

PO SPALIO VĒLIAVA

LKP Rokiškio rajono k-to ir rajono DŽD Tarybos organas

1953 m. spalio mėn. 8 d., ketvirtadienis | Kaina 15 kp.

EINA NUO 1950 m.

Nr. 81 (308)

Gerai pasiruošti gyvulių žiemojimui

Rajono kolūkiniame kaime auga politinis-gamybinis aktyvumas. Nagrinėdami TSKP CK Rugsėjo Plenumo nutarimą „Dėl priemonių TSRS žemės ūkiui toliau išvystyti“, o taip pat TSRS Ministrų Tarybos ir TSKP CK nutarimą dėl priemonių gyvulininkystei šalyje toliau išvystyti, rajono žemdirbiai reiškia patriotinį pasididžiavimą savo socialistine Tėvyne, neribotą pasitikėjimą tarybinės vyriausybės, Komunistų partijos politika.

Partija ir vyriausybė siekia, kad per dvejus-trejus metus būtų smarkiai padidintas šalies gyventojų aprūpinimas maisto ir pramonės prekėmis. Bet tam, visų pirma, reikia pasirūpinti, kad toliau būtų vystomas ir keliamas žemės ūkis, ypač gyvulininkystė. Tik dar labiau padidinus kolūkių ir tarybinų ūkių fermose gyvulių skaičių ir žymiai pakėlus jų produktyvumą, susidaro visos galimybės užtikrinti mūsų šalyje visų maisto produktų gausumą ir pilnai aprūpinti lengvąją pramonę žaliava.

Tuo būdu gyvulininkystės spartus vystymas dabar iškyla kaip centrinis kiekvieno kolūkiečio, kiekvienos kolūkio valdybos uždavinys. Kolūkinės santvarkos sąlygomis yra visos galimybės sėkmingai šį uždavinį išspėsti. Tai patvirtina daugelis kolūkių ir tarybinio ūkio šaunūs laimėjimai, pasiekti vystant gyvulininkystę. Apie tai šiame numeryje pasakoja Rokiškio tarybinio ūkio Panemunėlio skyriaus melžėja drg. Aleksiūnaitė ir „Lenino keliu“ kolūkio pirmininkas drg. Rimas.

Iš drg. Aleksiūnaitės ir kitų gyvulininkystės pirmūnų pasisakymų aiškėja, kad gyvulininkystės išvystymo, gyvulių produktyvumo kėlimo pagrindas yra rūpestinga gyvulių priežiūra, gausus jų šėrimas visų rūšių pašarais, o taip pat normalios jų laikymo sąlygos tiek vasaros, tiek žiemos sąlygomis.

Šiuo metu svarbiausias kolūkių valdybų uždavinys yra gerai pasiruošti gyvulių žiemojimui.

Ypač svarbu pavyzdinčiai pasiruošti gyvulių laikymui tvartus, užbaigti pradėtas gyvulininkystės pastatų statybas. Kai kurie kolūkiai šioje srityje pasiekė neblogų rezultatų. Karolio Požėlos vardo ir „Naujo gyvenimo“ kolūkiuose baigiamos statyti tipinės karvidės, „Nemunėlio“ kolūkyje pradėti karvidžių mechanizavimo darbai.

Tačiau apskritai gyvulininkystės pastatų paruošimas žiemai rajone vyksta labai lėtai tempais. Štai, „Gegužės Pirmosios“ kolūkyje buvo visos galimybės pastatyti karvidę, tačiau kolūkio vadovai jų neišnaudojo. Visuomeniniai gyvuliai kolūkyje žiemos metu čia vėl bus išmėtyti po 30 mažų, menkaltepritaikytų tvartų. Blogai ruošiami gyvulininkystės pastatai „Žvaigždės“, Liudo Giros vardo ir „Šetekšnos“ kolūkiuose.

„Jaunosios Gvardijos“ kolūkyje apleistas pastatų prietaikymo darbas, nors kaip tik dėl to perėjais metais kolūkis turėjo rimtų nuostolių. Šiame kolūkyje apleistas ir kitas svarbus dalykas — pašarų bazės sudarymas. Kolūkis turi pasigaminęs tik 20 procentų reikalingo siloso kiekio ir 89 procentus stambių pašarų.

Visiškai nepatenkinamai ruošiasi žiemai „Ateities“ kolūkis.

Partijos ir vyriausybės iškelti uždaviniai gyvulininkystei išvystyti ir gyvulių produktyvumui pakelti šiuo metu kaip tik reikalauja iš kolūkių vadovų pagerinti pasiruošimą gyvulių žiemojimui. Reikia mobilizuoti visas pastangas tam, kad artimiausiu laiku būtų paruošti gyvulininkystei pastatai, kad besąlygiškai būtų užtikrintas gausios pašarų bazės sudarymas visam žiemos laikotarpiui. Tai savo ruožtu prisidės prie greitesnio visuomeninės gyvulininkystės produktyvumo pakėlimo.

Nuimtas cukrinių runkelių derlius

„Aušros“ žemės ūkio artelės kolūkiečiai kartu su visais žemės ūkio rudens darbais organizuotai pradėjo cukrinių runkelių rovimą. Runkelių rovimu darbuose geriausių rezultatų pasiekė I-sios laukininkystės brigados kolūkiečiai, vadovaujanti brigadininko drg. A. Skruodžio. Jie per dvi darbo dienas nuėmė visą cukrinių runkelių derlių ir šiuo metu jau vykdo cukrinių runkelių paruošas valstybei.

J. Valiukas

Mechanizuotas bulviakasis

Salų žemės ūkio techniku-mo laukuose sparčiai vykdomas mechanizuotas bulvių kasimas. Traktorininkas drg. Bareišis su bulviakase mašina kasdien viršija dienes išdirbio normas, jo valdomas traktorius dirba be prastovėjimų.

Bulvių kasime pastžymi mokiniai komjaunuoliai Jurkėnaitė, Gudonis ir daugelis kitų.

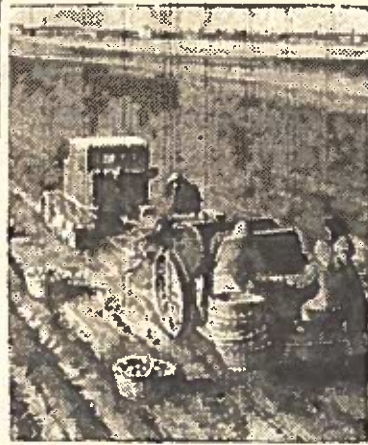
A. Marozas

Vykdo rudeninį arimą

Rokiškio MTS mechanizatoriai, atsiliepdami į TSKP CK Plenumo nutarimą ir prišiemę padidintus gamybinius išpareigojimus, sparčiai vykdo rudeninį arimą rajono kolūkiuose.

Puikių rezultatų pasiekė traktorininkas drg. Varnas, kuris, dirbdamas „Stalino keliu“ kolūkyje, įvykdo po dvi dienes arimo normas. Neblogai vykdo rudeninį arimą traktorininkai Baronas („Tikruoju keliu“ kolūkyje) ir Alekna („Žvaigždės“ kolūkyje). Jie kasdien įvykdo dienes išdirbio normas 120 procentų.

D. Arūnas

MASKVOS SRITIS. Ramensko rajono kolūkio „Keltas į komunizmą“ laukuose dirba dviejis bulvių kasimo kombainas „KOK-2“. Naujas agregatas pakeičia kelių dešimčių žmonių darbą. Nuotraukoje: bulvių kasimas kombainu „KOK-2“ „Kello į komunizmą“ kolūkyje.

M. Ch arlampjevo (TASS) nuotrauka.

Pranešimas

apie grūdų paruošų plano įvykdymą, linų kulimą, bulvių kasimą ir rudeninį arimą Rokiškio rajone pagal kolūkius 1953 m. spalio 5 d.

Fl. Nr.	Kolūkio pavadinimas	Įvykdyta met. grūdų paruošų plano proc.	Įkultū linų proc.	Nuimta bulvių proc.	Įvykdyta rudeninio arimo proc.
1.	Salomėjos Nėries vardo	*)	48,3	15,2	32,5
2.	„Tarybų Lietuva“	*)	44,8	11,6	
3.	Karolio Požėlos vardo	89,0	67,5	9,7	12,5
4.	„Naujas gyvenimas“	88,6	*)	63,8	27,6
5.	„Šetekšna“	83,1	*)	29,4	12,1
6.	„Pergalė“	77,0	82,1	67,0	21,5
7.	Mičiurino vardo	73,6	76,1	22,6	39,7
8.	„Nemunėlis“	63,5	*)	57,3	13,4
9.	Liudo Giros vardo	53,0	53,7	10,8	9,3
10.	„Vyturys“	50,6	50,0	28,3	9,0
11.	„Gegužės Pirmoji“	46,6	—	25,0	8,8
12.	„Naujuoju keliu“	43,0	*)	—	17,6
13.	„Ragellai“	41,7	69,5	24,3	35,3
14.	„Švyturys“	40,3	30,1	11,5	7,7
15.	„Žvaigždė“	38,1	91,0	35,5	33,9
16.	„Aušra“	37,1	*)	87,7	17,3
17.	„Stalino keliu“	34,3	*)	16,1	11,2
18.	„Duožiškis“	25,3	75,9	13,9	18,2
19.	„Išėjimo keliu“	23,1	32,3	11,9	29,1
20.	„Artūjas“	22,7	60,7	31,7	14,8
21.	„Socializmo keliu“	17,4	85,4	14,4	3,1
22.	„Už taiką“	11,2	*)	79,6	23,6
23.	„Tikruoju keliu“	10,5	32,3	57,7	20,5
24.	„Atžalynas“	5,6	*)	48,3	23,1
25.	„Jaunoji Gvardija“	4,3	83,8	64,0	38,1
26.	„Ateitis“	—	—	16,0	3,4

*) Įvykdė planą.

Rajono žemės ūkio ir paruošų skyrius

LIETUVOS TSR MINISTRŲ TARYBOJE IR LIETUVOS KP CENTRO KOMITETE

Dėl sodų dešimtadienio surengimo Lietuvos TSR

Siekiant toliau išvystyti respublikos sodus ir uogynus, Lietuvos TSR Ministrų Taryba ir Lietuvos KP Centro Komitetas priėmė nutarimą surengti nuo š. m. spalio 15 d. iki spalio 25 d. sodų dešimtadienį.

Lietuvos TSR Ministrų Taryba ir Lietuvos KP Centro Komitetas įpareigojo Žemės ūkio ir paruošų ministeriją ir rajonų vykdomuosius komitetus per 5 dienas pateikti kolūkiams sodų ir uogynų sodinimo užduotį; ypač atkreipti dėmesį į uogynų sodinimo planų viršijimą;

užtikrinti, kad iki 1953 metų spalio 10 d. kolūkiai sudarytų sutartis su valstybiniais medelynais vaisių bei uogų kultūrų sodiniams įsigyti ir išpirkti juos sutinkamai su sudarytomis sutartimis;

dešimtadienio laikotarpiu organizuoti darbus ruošiant žiemojimui turimus vaisme-

džius ir vaiskrūmius, sutvarkant senus sodus, užtikrinti, kad vaismedžiai ir vaiskrūmiai būtų perkeltami iš smulkių sodų į stambius kolūkių sodus, o taip pat būtų paruošti sklypai sodams ir uogynams 1954 metais užveisti.

Lietuvos TSR Ministrų Taryba ir Lietuvos KP Centro Komitetas įpareigojo Tarybinų ūkių ministeriją užtikrinti, kad sodų dešimtadienio laikotarpiu kiekviename tarybiname ūkyje būtų besąlygiškai įvykdytas sodų ir uogynų sodinimo planas.

Žemės ūkio banko respublikinei kontorai pavesta užtikrinti nuolatinį kolūkių kreditavimą vaisių bei uogų kultūrų sodiniams įstgyti.

Rajonų vykdomiesiems komitetams, Lietuvos KP rajonų komitetams ir Žemės ūkio ir paruošų ministerijai pavesta pasiruošimo sodų dešimtadieniui laikotarpiu surengti rajonuose pasitarimus sodi-

ninkystės klausimais su kolūkių sodininkais, kolūkių pirmininkais, MTS darbuotojais ir žemės ūkio specialistais;

per radiją ir vietinę spaudą plačiai paskelbti kolūkiams ir gyventojams apie sodų dešimtadienio surengimą ir jo reikšmę; pasirūpinti, kad kolūkiuose būtų surengtos paskaitos ir pasikalbėjimai, stekiant supažindinti kolūkiečius ir gyventojus su pažangiais sodų užveisimo ir jų priežiūros metodais;

grela sodų ir uogynų sodinimo kolūkiuose, plačiai organizuoti jų sodinimą prie mokyklų, ligoninių, vaikų darželių ir kitų įstaigų, o taip pat kolūkiečių, darbininkų ir tarnautojų sodybinuose sklypuose; be to, organizuoti MTS bei tarybinų ūkių privažiavimo kelių, sodybų ir naftos bazų apsodinimą medžiais ir krūmais,

(ELTA).

PROFSAJUNGU GYVENIMAS

Svarbus profsajunginių organizacijų uždavinys

Kova už Partijos ir Vyriausybės iškeltų uždavinių įgyvendinimą tenkinant nuolat augančias materialines, kultūrinės liaudies reikmes yra pirmaeilis profsajunginių organizacijų uždavinys. Rajono profsajunginės organizacijos turi visokeriopai plėsti masinį darbą aiškinant darbo žmonėms Partijos ir Vyriausybės nutarimus, nukreiptus į tolesnį liaudies gerovės pakėlimą, auklėti juos komunistine dvasia, kelti jų gamybinį aktyvumą, kovojant už TSKP CK Rugsėjo Plenumo nutarimo įgyvendinimą. Neseniai įvykęs VPSCT XI-sis Plenumas įpareigojo vietines profsajungines organizacijas žymiai pagerinti socialistinių lenktynių organizavimą, sustiprinti kolektyvinių sutarčių vykdymo kontrolę, daugiau rūpintis dirbančiųjų materialinių ir kultūrinių reikmių patenkinimu.

Daugelis rajono profsajunginių organizacijų teisingai suprato šių uždavinių svarbą ir ėmėsi konkrečių priemonių jų įgyvendinimui, sustiprino savo veiklą. Pastaruoju metu pagerino savo darbą „Nemuno“ vilnionių audinių fabriko profsajungos vietinis komitetas (pirmininkas drg. Vindžianovas). Vietinis komitetas padeda fabriko vadovybei ir partinei organizacijai plėsti darbininkų tarpe socialistinį lenktyniavimą, organizuoja kolektyvinės sutarties vykdymo tikrinimą, dirbančiųjų susirinkimuose svarstomi gamybinio darbo pagerinimo klausimai.

Pradėjo darbą vakarinė partinė mokykla

Užvakar pradėjo darbą vakarinė partinė mokykla prie LKP rajono komiteto. Čia šiais metais kels savo politinį ir idėjinį lygį daugiau

* * *
B. ŽEMAITIS,
LKP RK partinių, profsajunginių ir komjaunimo organizacijų skyr. vedėjas
* * *

stmal. Vietinis komitetas padeda fabriko kolektyvui sėkmingai įvykdyti ir viršyti gamybinius planus.

Neblogai vadovauja mokyklų profbiurams ir profgrupei švietimo darbuotojų profsajungos rajono vietinis komitetas (pirmininkas drg. Tavoras). Nemažai profsajungos nuveikė sudarant švietimo darbuotojams geresnes darbo ir buities sąlygas, išvystė meninę saviveiklą mokytojų tarpe. Tačiau vietinis komitetas dar silpnai organizuoja mokytojus paskaitinamam darbui, Partijos ir Vyriausybės nutarimų, nukreiptų į tolesnį žemės ūkio suklestėjimą, aiškinimui kolūkiečių tarpe.

Reikia pažymėti, kad eilė rajono profsajunginių organizacijų savo darbe prileidžia stambius trūkumus, per lėtai pertvarko savo darbą naujų Partijos ir Vyriausybės nutarimų šviesoje, silpnai mobilizuoja dirbančiuosius šių nutarimų įgyvendinimui. Pamenelto linų apdirbimo fabriko vietinis komitetas (pirmininkas drg. Vyšniauskas) silpnai vadovauja soclenktynių organizavimui ir išvystymui, nepraveda kolektyvinės sutarties vykdymo tikrinimo, retai suaukia dirbančiųjų susirinkimus, neorganizuoja priešakinių linų apdirbimo

metodų įdiegimo ir paskleidimo fabriko darbininkų tarpe. Neatsitiktinai todėl fabrikas neįvykdo gamybinių planų, išleidžia blogos kokybės produkciją. Panašūs darbo trūkumai būdingi „Plūgo“ fabriko, rajono pramkombinoto profsajunginių organizacijų veikloje. Šių įmonių partinės organizacijos bei vadovybės taip pat nesirūpina vietos profsajunginių organizacijų valdymo pakėlimu gamyboje.

Gerinant gyventojų materialinį-buitinį aplarnavimą ypač svarbus vaidmuo tenka prekybinėms organizacijoms ir jų profsajunginiams organizacijoms. Tačiau prekybos darbuotojų profsajungos rajono komitetas (pirmininkas drg. Nikiforova) silpnai veda kovą už tai, kad gyventojai būtų geriau aprūpinami plataus vartojimo reikmenimis ir maisto produktais, išrinkti visuomeniniai kontrolieriai retai tikrina viešojo maitinimo ir prekybos taškų veiklą. Neutikrina geresnių materialinių kultūrinių sąlygų dirbantiems sudarymo tarybinio ūkio, rajono komunalinio ūkio profsajungos komitetai.

Rimtą vadovavimą ir paramą profsajunginiams organizacijoms šalinant šiuos trūkumus privalo užtikrinti partinės organizacijos. Nors pastaruoju metu partinis vadovavimas profsajungoms pagerėjo, tačiau jis dar nėra pakankamo lygio ir turi būti kasdien gerinamas.

kaip 20 partinių ir tarybinių darbuotojų. Mokyklos klausytojai iš klausė pirmąją paskaitą „TSKP penktiasdešimtmetis“.

Paskaitas ir einamosios medžiagos nagrinėjimą praveda prityrę lektoriai ir propagandistai.

J. Valiukas

ATSILIEPIANT Į PARTIJOS ŠAUKIMĄ

Daugelis žemės ūkio specialistų, kurie dirba Klaipėdos įmonėse, pareiškė norą vykti nuolatiniam darbui į kolūkius ir MTS. Šiomis dienomis Klaipėdos autotransporto kontoros vyresnysis mechanikas komjaunuolis V. Andriejevas grįžo dirbti į Klaipėdos MTS, kur prieš metus jis dirbo mechaniku-kontrolierium. Nuotraukoje: V. Andriejevas prie neseniai gautų staklių vožtuvams apdoroti.
V. Rupšlaukio (ELTA) nuotrauka.

Partijai paraginus — į MTS

Neseniai Rokiškio MTS politinio skyriaus vadovybė gavo Longino Čiziūno pareiškimą, kuriame jis, atsiliepdamas į partijos šaukimą, pareiškė norą grįžti darbui į MTS pagal savo seną specialybę. Drg. Čiziūnas, prieš keletą metų įsisavinęs traktorininko specialybę, sėkmingai dirbo „Socializmo keliu“ kolūkyje. Prieš kurį laiką jis buvo perėjęs į kitą darbą. Perskaitęs TSKP CK Rugsėjo Plenumo nutarimą, drg. Čiziūnas tvirtai nusprendė grįžti į darbą MTS pagal specialybę. Politinio skyriaus vadovybė drg. Čiziūno pareiškimą patenkino. Šiuo metu traktorininkas drg. L. Čiziūnas „Socializmo keliu“ kolūkyje, kur jis anksčiau dirbo, atlieka rudeninį arimą.

A. Stankūnas

Tarybinių patriotų pareiškimai

KLAIPĖDA, spalio 3 d. (ELTA). Partijos miesto komitetas gauna daug jaunuolių pareiškimų, kuriuose jie prašo skirti juos dirbti į kolūkius, tarybinius ūklus ir MTS.

Jonas Purplis praėjusiais metais baigė Rygos jūreivystės mokyklą, kurioje įsigijo techniko-remontininko specialybę. Dabar jis dirba uosto įrengimų gamykloje latvų re-

monto cecho meistru. Savo pareiškime partijos miesto komitetui jaunas patriotas rašo:

„Partija iškelė tarybinei liaudžiai svarbų uždavinį — pasiekti galingą žemės ūkio pakilimą. Jaučiu, kad dabar mano vieta yra kaime. Trokštu savo asmeniniu darbu mašinų-traktorių stotyje padėti sustiprinti kolūkius. Prašau pasiūsti mane dirbti į kaimą“.

ALYTUS, spalio 3 d. (ELTA). Šiomis dienomis aštuoni žemės ūkio specialistai padavė pareiškimus, kuriuose išreiškta norą dirbti kaime. Vykstančių į kaimą tarpe — žemės ūkio ir pa-

ruošų skyriaus vyr. zootechnikas drg. Tamulionis, zootechnikas drg. Aravičius, veterinarijos gydytojas drg. Šimkevičius ir kiti. Vstį jie gavo paskyrimus dirbti kolūkiuose.

AGITACIJAUS PASIKALBĖJIMAI

Kelyje į liaudies vartojimo reikmenų gausumą

Nuolatinis rūpinimasis liaudies gerove, jos nuolat augančių materialinių ir kultūrinių reikmių maksimaliu patenkinimu yra aukščiausias įstatymas Komunistų partijai ir Tarybinet vyriausybei. Ši rūpinimasis kiekvienas tarybinis pilietis jaučia savo kasdieniniame gyvenime. Naujas ryškus to patvirtinimas yra partijos ir vyriausybės priemonės smarkiam liaudies vartojimo reikmenų gamybos pakilimui organizuoti.

Pagrindas tarybinių žmonių gyvenimo lygiui pakelti, šalia vartojimo reikmenimis gausiai aprūpinti yra nenutrūkstamas socialistinės gamybos didinimas aukščiausios technikos pagrindu. Penktojo penkmečio planas numato pakelti pramonės gamybos lygį 1955 metais maždaug 70 procentų palyginti su 1950 metais. Tai reiškia, kad penktojo penkmečio pabaigoje bendroji pramonės produkcija viršys prieškarinį lygį tris kartus. Toks spartus pramonės augimas pasidarė galimas dė-

ka milžiniškų laimėjimų, kurie buvo pasiekti sunkiosios industrijos išvystymo srityje.

Anksčiau mes negalėjome tuo pat metu sparčiais tempais vystyti sunkiąją pramonę, žemės ūkį ir lengvąją pramonę. Tam reikėjo sukurti reikalingas prielaidas. Dabar jos yra. Dabar, kai mūsų šalyje sukurta galinga industrinė bazė ir žymiai sustiprėjo kolūkių, yra visos sąlygos tam, kad, visokeriopai vystydami ir toliau sunkiąją industriją, užtikrintume smarkų visų žemės ūkio šakų pakilimą.

Uždavinys yra per dvejus — trejus metus smarkiai padidinti visų mūsų šalies gyventojų aprūpinimą maisto ir pramonės prekėmis ir drauge užtikrinti visai kolūkinės valstietijos masėi aukštesnį materialinės gerovės lygį. Tam tikslui lengvąjį pramonę ir maisto prekių pramonę vystyti, o taip pat žemės ūkiui vystyti asignuojamos didelės papildomos lėšos. Prie vartojimo

reikmenų gamybos pritraukiamos mašinų gamybos ir kitos sunkiosios pramonės įmonės. Tuo būdu, pirminės penkmečio plano uždavys — padidinti liaudies vartojimo reikmenų gamybą maždaug 65 procentais palyginti su 1950 metais — turi būti įvykdytos žymiai anksčiau.

Dabar įvairiuose šalies rajonuose statoma daug medvilninių ir vilnionių audinių kombinatų, dirbtinio pluošto gamyklų, šilko, siuvimo, trikotažo, odinės avalynės įmonių, cukraus fabriko, pienu, daržovių džiovimo gamyklų, konditerijos, arbatžolių, konservų ir kitų pramonės šakų įmonių. Tik šeši tekstilės kombinatai, kurie stoja rikiuotėn šiame penkmetyje, kasmet pagamins apie milijardą metrų koverkoto, triko, flanelės, velveto, satino, markizeto ir kitų plačiai vartojamų audinių. Kai kurios iš šių įmonių bus stambiausios pasaulyje. Pavyzdžiui, Kamyšino kombinatas galės kiekvieną parą pagaminti audinių ketvirčiui mil-

iono moteriškų suknelių. Lengvosios pramonės įmonės aprūpinamos naujausia technika. Įdiejami nauji labai našūs agregatai, mašinos ir automatai medvilninių, vilnionių audinių ir kitose lengvosios pramonės šakose, o taip pat sroviniai metodai kojinių-trikotažo gamyboje. Visa tai įgalina žymiai padidinti produkcijos išleidimą.

Jau šiemet šalyje bus pagaminta: medvilninių audinių 5 milijardai 300 milijonų metrų, arba 34 procentais daugiau, negu 1940 metais; vilnionių audinių — daugiau kaip 200 milijonų metrų, arba maždaug 70 procentų daugiau, negu 1940 metais; šilkininių audinių — daugiau kaip 400 milijonų metrų — penkis su viršum karto daugiau negu 1940 metais.

Kasmet plečiama maisto prekių pramonė. Didėja gamybiniai mėsos kombinatai, žuvies perdirbimo gamyklų ir kitų įmonių galimybės. Plečiant esančias įmones, tuo pat metu įvedamos rikiuotėn naujos įmonės. Vien tik pienu ir sūrinių gamyklų šiame penkmetyje bus pastatyta daugiau kaip tukstantis.

Per dvejus praėjusius penktojo penkmečio metus maisto prekių pramonė visumoje jau padidino gamybos apimtį 27 procentais. Viršum pagrindinio plano per šiuos dvejus metus pagaminta papildomai maisto produktų daugiau kaip už 11 milijardų rublių. Tuo pačiu maisto prekių pramonė praktiškai pradėjo pirma laiką vykdyti penktojo penkmečio uždavinį.

Norint organizuoti tolesnį liaudies ūkio vartojimo reikmenų gamybos didėjimą, reikia sparčiais tempais pastūmėti pirmyn mūsų žemės ūkį, nes maisto ir pramonės prekių gamybos vystymas visų pirma priklauso nuo fabriko ir gamyklų aprūpinimo žaliava. Tarybinė liaudis su didžiuliu pasitenkinimu suliko TSKP CK Rugsėjo Plenumo nutarimus, kuriuose nubrėžta plati programa žemės ūkiui ir pirmoje eilėje tokioms svarbioms šakoms, kaip gyvulininkystei, bulvių ir daržovių auginimui, smarkiai pakelti. Šių nutarimų įgyvendinimas reikš stambų žingsnį pirmyn statant mūsų šalyje komunistų.

A. Miliajevas

Toliau didinti gyvulių skaičių, žymiai pakelti jų produktyvumą!

Tarybų Sąjungos Komunistų Partijos Centro Komiteto Rugsėjo Plenumo nutarimas „Dėl priemonių TSRS žemės ūkiui toliau išvystyti“, o taip pat Partijos ir Vyriausybės nutarimas „Dėl priemonių gyvulininkystei toliau išvystyti ir dėl gyvulininkystės produktų privalomųjų pristatymų valstybei normų sumažinimo kolūkiečių, darbininkų ir tarnautojų ūkiams“ sukėlė didelį pagyvėjimą rajono tarybinio ūkio ir kolūkių gyvulininkystės darbuotojų tarpe. Partijos ir vyriausybės nurodymai pakelti gyvulių produktyvumą, padidinti jų skaičių intensyviai vykdomi.

Šiame puslapyje rajono gyvulininkystės darbuotojai pasidalina savo patyrimu keliant gyvulių produktyvumą, pasakoja apie pasiektus laimėjimus, kviečia visus gyvulininkystės darbuotojus įsijungti į lenktyniavimą už tolesnį gyvulininkystės išvystymą.

Labiau pamėkime savo darbą

(Kaip pasiekti gausų pieno primelžimą)

Komunistų partijos ir Tarybinės vyriausybės nutarimas dėl priemonių gyvulininkystei šalyje toliau išvystyti reikalauja padidinti gyvulių skaičių ir pakelti jų produktyvumą.

Norint pakelti gyvulininkystės produktyvumą, reikia mokėti prižiūrėti gyvulius, mokėti iš jų išgauti tiek, kiek jie gali duoti. Kaip tik todėl man kilo mintis pasidalinti per laikraštį savo darbo patyrimu. Mano šio straipsnelio tikslas — supažindinti jaunas tarybinio ūkio, o ypač mūsų kolūkių melžėjas su pagrindiniais reikalavimais, kurių privalo laikytis kiekviena melžėja, norinti pakelti jai priskirtų karvių išmilžį.

Svarbiausia, norint gauti iš karvės daug pieno, ji teisingai šerti. Tai reiškia, kad karvė ne tik turi gauti pakankamą ir įvairų pašarą, bet taip pat būtina iš anksto nustatyti latku, pagal griežtą dienotvarkę. Aš šerdama visada laikausi tarybinio ūkio zootechniko Matulevičiaus sudarytos pašarų duoklės. Į duoklę visuomet įeinu koncentruoti, sultingi ir stambūs pašarai, o taip pat mineralinės druskos. Miltų mišinio, sėlenų ar kitų koncentratų kiekį nustatau pagal karvės pieningumą: pieningesnėms karvėms jų duodu daugiau, mažiau pieningoms — atitinkamai sumažinu. Pagal pieningumą paskirstau ir kitus pašarus. Taip, pavyzdžiui, užtrūkstančioms karvėms miltų duodu po 2 kg parai, o toms, kurios duoda po 10—15 litrų pieno — jau 4 kg. Tuomet gyvuliai geriau išnaudoja pašarą.

Labai svarbu įpratinti karves vienu laiku šerti, t. y. prisilaikyti dienotvarkės. Aš

šeriu visada tomis pačiomis valandomis, po melžimo. Pirmiausia atiduodu koncentratą, po to sultinguosius pašarus, o po to — stambiuosius pašarus.

Daug kur iki šiol neįvertinama gerų, higieniškų tvartų reikšmė. Pas mus karvės stovi tipinėje karvidėje, ant grindų. Jų edžios valomos išėdus kiekvieną atskirą pašaro rūšį. Karvės, o taip pat ir jų stovėjimo vieta stropiai valomos nuo mėšlo ir dulkių. Tik sveikos ir švariai laikomos karvės gali duoti daug pieno!

Noriu sustoti ties dar vienu svarbiu klausimu, į kurį kai kurios melžėjos vis dar žiūri abejingai. Pas mus tai juokais vadinama „susikalbėjimu“ su gyvuliais. O iš tikrųjų tai reiškia, kad kiekvieną gyvulį reikia gerai pažinti, žinoti jo įpročius, jo skonį ir pagal tai paskirti jam pašarus. Štai, viena karvė labai mėgsta išspaudas, o kita geriau ēda miltus. Tokiu atveju aš sukeičiu jų davinius. Labai svarbu, kad karvės melžtų ir šertų visuomet tuo pat laiku. Noriu nurodyti į būdingą tokio „susikalbėjimo“ pavyzdį. Pėreitais metais man priskyrė karvę vardu „Stara“. Pieno ji duodavo nedaug — vos po 8—9 litrus per dieną. Daug kas sakė, kad nieko iš jos neišeis. Tačiau aš nutariau pabandyti. Palengva aš suradau jos mėgstamiausius pašarus, pagerinau priežiūrą, ir štai šiandien „Stara“ tapo mūsų bandos rekordininkė. Per aštuonis mėnesius ji davė jau 5443 litrus pieno vidutinio beveik 4 proc. riebumo. Buvo dienų, kai iš jos primelždavau po 29—30 litrų pieno. Štai, ką reiškia „susikalbėti“ su gyvuliu!

Taip dirbant, man pavyko per devynius mėnesius iš sąlyginių 11,5 karvės gauti vidutiniškai po 3400 litrų pieno iš kiekvienos. Tačiau tuo aš nepasitenkinu. Aš manau, kad nuolat gerinant gyvulių priežiūrą, galima pasiekti žymiai geresnius rezultatus. Per dvejų metų darbo patyrimą aš įsitikinau, kad, pavyzdžiui, daug padeda pieningumui pakelti geras kūno stovis. Karvei užtrūkus, pora mėnesių leidžiu jai pailsėti. Tuo metu, apie mėnesį prieš apsiveršiuojant sustiprinu telių karvių šėrimą. Taip jos geriau pasirošia pieningumo sezonui. Prieš dvi savaites iki veršiamosios pašarų davinį vėl sumažinu. Tokiu būdu išvengiu tešmens tinimo ir kitų komplikacijų. Tuoju po apsiveršavimo negalima duoti koncentratų ir sultingų pašarų, ir tik po savaitės palengva pridėti jų į pašarų davinį.

Diena iš dienos pas mus gerinamos gyvulių tvartinio laikymo sąlygos. Artimiausiomis savaitėmis pradės veikti automatinės girdyklos, elektros apšvietimas, jau veikia kabantieji keliai. Tai, savaitme aišku, irgi prisidės prie gyvulininkystės produktyvumo pakėlimo.

Pasiekti kuo didesnį pieno išmilžį — svarbiausias mano darbo tikslas. Iki metų galo aš pasiryžusi primelžti po 4000 litrų pieno iš kiekvienos man priskirtos karvės. Aš kviečiu tarybinio ūkio ir rajono kolūkių melžėjas labiau pamėgti savo darbą, pagerinti gyvulių priežiūrą, atkakliau įsisavinti pirmųjų patyrimą ir jį taikyti savo darbe.

GENĖ ALEKSIUNAITĖ,
Rokiškio tarybinio ūkio Panemunėlio skyriaus melžėja

Partijos nurodymus garbingai įvykdysime

TSKP Centro Komiteto Rugsėjo Plenumo nutarimas „Dėl priemonių TSRS žemės ūkiui toliau išvystyti“, Partijos ir Vyriausybės nutarimas dėl tolesnio gyvulininkystės išvystymo sukėlė didelį darbo pakilimą mūsų kolūkyje. Kolūkiečiai gyvai domisi nutarimų medžiaga, naštu darbu prisideda prie jų įgyvendinimo. Atsiliepdami į partijos ir vyriausybės raginimą, jie įsipareigojo iš rudens suarti visas dirvas, bulvių ir daržovių sodinimui skirtus plotus iš rudens patręšti organinėmis trąšomis ir durpėmis.

Ypatingą dėmesį skiriame visuomeninės gyvulininkystės išvystymo, jos produktyvumo pakėlimo klausimams. Šiuo metu artelės gyvulininkystės darbuotojai pasiekė stambų laimėjimą — pirma laiko įvykdė 1953 metų gyvulininkystės išvystymo planą pagal visas gyvulių rūšis.

Mūsų tikslas — ne tik turėti planinį gyvulių skaičių, bet ir jį išlaikyti gerame kūno stovyje, gauti iš jų kuo daugiau pieno, mėsos, vilnos.

Pagrindinė prielaida gyvulių produktyvumui kelti yra tvirta pašarų bazė. Iškilus javus, visus šiaudus ir pelus sukrauname į daržines arba didelius kūgius ir, užpajamavę, perduodame saugoti atsakingiems asmenims. Pasigaminome „metinio plano ankstyvojo siloso. Dabar, prasidėjus cukrinių runkelių ir daržovių nuėmimui, silosuojuame jų lapus. Taip pat

uždrausime silosui visus atolus. Tuo būdu numatome pilnai apsirūpinti ir sultingaisiais pašarais.

Jau dabar ruošiamės gyvulių žemėjimui. Brigadininko Baltrūno vadovaujami stovybininkai kapitaliniai atremontavo talpią kiaulidę ir karvidę, paruošia žiemai kitus gyvulininkystės pastatus.

Priešakiniai kolūkio gyvulininkystės darbuotojai keliant gyvulių produktyvumą pasiekė kat kurių laimėjimų. Melžėjos Makuškaitė ir Smalstyte iš kiekvienos joms pritrirtos karvės primelžė po 1400 kg pieno. Ktaulintkės Rolčienė ir Kurpienė iš kiekvienos joms pritrirtos motininės klaukės gavo po 14 paršelių. Veršininkei O. Petkūnienei buvo pritrirtai 53 veršeliai. Geros ir rūpestingos priežiūros dėka visi jie išauginti.

Partijos ir Vyriausybės nutarimų įkvėptos kolūkio melžėjos įsipareigojo pagerinti karvių priežiūrą ir tiki metų pabaigos primelžti iš kiekvienos karvės po 1800 kg pieno. Naujų, geresnių rezultatų įsipareigojo siekti ir kiti kolūkio gyvulininkystės darbuotojai.

Mūsų uždavinys — dar labiau sustiprinti kolūkio gyvulininkystės fermas, žymiai pakelti gyvulių produktyvumą. Įvykdyti šį uždavinį — garbinga mūsų pareiga, ir mes tam negalėsime jėgų.

K. RIMAS,
„Lenino keliu“ kolūkio pirmininkas

Paruoškime žiemai visus gyvulininkystės pastatus

Keliant visuomeninę gyvulininkystę, labai svarbu gerai paruošti pastatus gyvuliams laikyti. Ypatingą aktualumą šis klausimas įgijo dabar, pasiruošimo žemėjimui etape.

Eilė rajono kolūkių vykdo modernių gyvulininkystės patalpų statybą. Karolio Poželos vardo ir „Naujo gyvenimo“ kolūkiuose baigiamos statyti tipinės karvėms 130 galvų kiekviena. „Nemunėlio“ kolūkyje pradėti karvi-

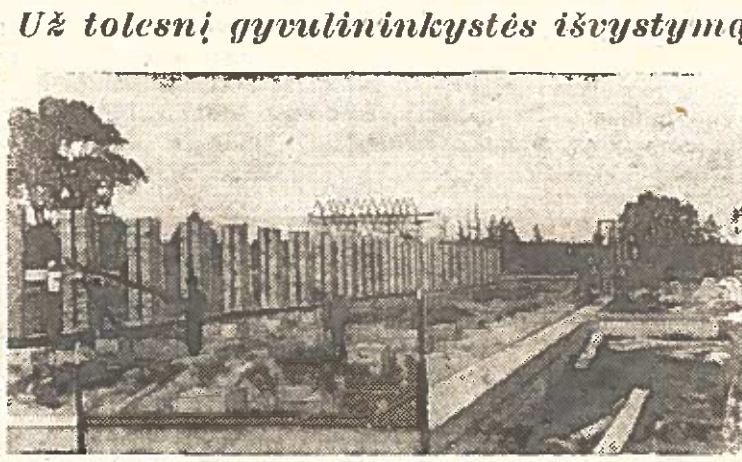
dės mechanizavimo darbai. Čia įrengiamos automatinės girdyklos, patobulintos edžios.

Tačiau, iš kitos pusės, negalima pamiršti, kad daugelio rajono kolūkių vadovai iki šiol dar nepatenkinamai rūpinasi gyvulininkystės pastatų paruošimu žiemai. Kai kuriuose kolūkiuose nepradėtos arba suvėluotos visuomeninės statybos. Taip, pavyzdžiui, „Už taiką“ kolūkis buvo numatęs pasistatyti 179 galvų talpos kiaulidę, tačiau darbų nepradėjo vykdyti. „Ragelių“ kolūkis sužlugdė paukštidės statybą, „Gegužės Pirmosios“ kolūkis karvėms statybą turėjo pradėti dar pavasarį, o faktiniai darbai pradėjo tik neseniai ir, aišku, šiemet statybos neužbaigs. Tuo tarpu čia buvo visos sąlygos statyboms normaliai išvystyti ir laiku jas baigti.

Taip pat dabar labai svarbu pritaikyti žiemai esamus pastatus. Seniems pastatams būtina užpilti lubas šiluminis sluoksniu, tamsiuose tvartuose iškirsti naujus langus. Atsiliekantiuose kolūkiuose statyboms ir remontui užbaigti reikia išskirti papildomai žmonių ir užtikrinti, kad gyvulininkystės pastatų paruošimas žiemai būtų baigtas laiku.

V. RUDKELIS,
E. Rokiškio rajono žemės ūkio ir paruošų skyriaus kolūkių statybos sektoriaus viršininko p.

Už tolesnį gyvulininkystės išvystymą!

1 Visa Tarybų šalis žino Socialistinio Darbo Didvyrį, Stalininės premijos laureatą, TSRS Aukščiausiosios Tarybos deputatą, Vologdos srities Miedzūrečensko rajono „Budionovic“ kolūkio kiaulininkystės fermos vedėją A. J. Liuskovą. Ji pastatė pasaulinį kiaulių atpėnėjimo rekordą. Per aštuonis metus kolūkio kiaulių fermoje nebūvo nė vieno gyvulių kritimo atsitikimo. Nuotraukoje Nr. 1: A. J. Liuskova apžiūri motininę kiaulę ir jos paršelius pasivaikščiavimo metu. Geriausių Tarybų šalies kiaulininkų patyrimu seka ir iš jo mokosi ir mūsų respublikos gyvulininkai. Geriausiaji Kaišadorių tarybinio ūkio kiaulininke K. Radzevičienė viršijo metinį paršelių prieauglio planą. Per septynis šių metų mėnesius ji gavo vidutiniškai po 14,2 paršelio iš kiekvienos 17 jai priskirtų motininių kiaulių vietų 13,7 paršelio pagal metinį planą. Nuotraukoje Nr. 3: geriausiaji Kaišadorių tarybinio ūkio kiaulininke K. Radzevičienė prie paršelių. Siekiant pagerinti gyvulių laikymo sąlygas, beveik kiekviename Tarybų Lietuvos kolūkyje vyksta gyvulininkystės pastatų statybos. Štai, Rietavo rajono „Kelio į komunizmą“ kolūkyje šiemet jau perduota eksploatuoti paukštidė, 200 tonų talpos daržinė. Dabar statoma 100 vietų karvidė. Nuotraukoje Nr. 2: bendras karvėms statybos vaizdas.
G. Udalcovo (TASS), L. Meinerto ir V. Rupšlaukio (ELTA) nuotraukos.

NAUJOS KNYGOS

Rokiškio knygynas gavo šias naujas knygas:

- S. T. Ogolodnikovas. Pedagogika. 1953 m. V. polit. ir moksl. lit. leidykla, pusl. 383. Rb 9,40.
- V. Jermilovas. A. P. Čechovas. 1953 m. V. grož. lit. leidykla, pusl. 321. Rb 7,15.
- Liudas Gira. Raštai. I t. 1953 m. V. grož. lit. leidykla, pusl. 269. Rb 6,95.
- Liudas Gira. Raštai. II t. 1953 m. V. grož. lit. leidykla, pusl. 376. Rb 8,95.
- G. Mopasanas. Novelės. 1953 m. V. grož. lit. leidykla, pusl. 388. Rb 10,25.
- K. Čukovskis. Baltprausys. 1953 m. V. grož. lit. leidykla, pusl. 24. Rb 1,65.
- F. Kuperis. Paskutinis Mohikanas. 1953 m. V. grož. lit. leidykla, pusl. 358. Rb 6,25.
- B. Iziumskis. Raudoni antpečiai. 1953 m. V. grož. lit. leidykla, pusl. 515. Rb 8,80.
- J. Biliūnas. Jonukas. 1953 m. V. grož. lit. leidykla, pusl. 14. Rb 0,90.
- V. Valsiūnienė. Pionierių traukinys. 1953 m. V. grož. lit. leidykla, pusl. 15. Rb 1,55.
- L. Voronkova. Aukso rakteliai. 1953 m. V. grož. lit. leidykla, pusl. 54. Rb 2,80.
- N. Nosovas. Kollos Sincyno dienoraštis. 1953 m. V. grož. lit. leidykla, pusl. 87. Rb 2,25.
- S. Michalkovas. O kas paš jus? 1953 m. V. grož. lit. leidykla, pusl. 15. Rb 1,-.
- J. I. Perelmanas. Įdomioji astronomija. 1953 m. V. polit. ir moksl. lit. leidykla, pusl. 238. Rb 3,60.

RŪKIŠKIO KNYGYNAS

Mums rašo

Daugiau rūpintis darbininkų sveikatingumu

„Po Spalio vėliava“ laikraštyje jau buvo rašyta, kad Juodupės vilnionių audinių fabriko „Nemunas“ teritorijoje nusižengiama sveikatos apsaugos taisyklėms, tačiau rajono priešepideminės stoties vadovai nesinė jokių konkrečių priemonių susidariusiai padėčiai ištaisyti. Dar ir dabar „Nemuno“ fabriko elektrinėje nėra ventiliacijos, jos palangėje pastatytos išvietės. Nešvarumai ir atliekos yra pilamos į

netoliese esantį upelį, kuris net ir nedidelių liūčių metu jas neša į upę ir teršia jos vandenį. Fabriko valgykla neaprupinta prausykla, prieš valgant darbininkai neturi kur nusiplauti rankas.

Laikas tuo rimtai susirūpinti rajono sveikatos apsaugos skyriui ir fabriko „Nemunas“ vadovybei ir imtis, pagaliau, konkrečių priemonių šių trūkumų pašalinimui.

V. Semionovas

NEPAREINGAS LAIŠKININKAS

Dėl „Artojo“ kolūkio laiškininko Balaišienės apsilaidimo kolūkiečiai ištiesomis savaitėmis negali sulaukti užsiprenumeruotų laikraščių, o kartais laikraščiai ir laiškal visai dingsta.

Kolūkio valdyba turi sudrausti netekusį pareigos jausmo kolūkio laiškininką ir užtikrinti reguliarių spaudos pristatymą kolūkiečiams.

V. Kalnėnaitė

MŪSŲ MEDŽIAGOS PĖDSAKAIS

„Katės su buteliukais“

„Po Spalio vėliava“ Nr. 71 (298) tokiu pavadinimu buvo patalpintas feljetonas, kuriame buvo kritikuotas K. Požėlos vardo kolūkio fermos vedėjas Jasinevičius už melžėjų darbo nekontroliavimą, pieno grobstymo faktų prileidimą.

Rajono žemės ūkio ir paruošų skyriaus vedėjas drg.

Stalions redakcijai pranešė, kad feljetone iškeltieji faktai atitiko tikrovę. Karolio Požėlos vardo kolūkio valdybos įvykusiame posėdyje fermos vedėjui Jasinevičiui ir melžėjai Raišytei už apsilaidimą ir nesąžiningumą darbe pareikštas griežtas įspėjimas. Šiuo metu pieno grobstymo faktų kolūkyje nebepasitaiko.

„Devynių amatų meistras“

Tokiu pavadinimu „Po Spalio vėliava“ Nr. 75 (302) buvo patalpinta korespondencija, kurioje buvo kritikuoti remonto kontoros vadovai už netinkamą vadovavimą ir atliktų darbų kontrolės nevedimą vykdančiam Rokiškio kultūros rūmų einamąjį remontą. Straipsnyje buvo nurodyta, jog remonas buvo vykdomas vieno asmens ir bloga kokybe.

Rajono vykdomojo komiteto pirmininko pavaduotojas drg. Mainelis redakcijai pranešė, kad nurodytieji faktai teisingi. Šiuo klausimu statybos-remonto kontoros viršininkui drg. Nesterovui ir darbų kontrolieriui drg. Ževno duoti nurodymai padėčiai ištaisyti. Rajono kultūros rūmų remonas toliau pravedamas kokybiškai.

Tarptautinė APZVALGA

SNO Generalinėje Asamblėjoje

Praėjo pirmosios dvi SNO Generalinės Asamblėjos 8-osios sesijos darbo savaitės. Per tą laiką sesijos plenariuose posėdžiuose vyko bendroji diskusija, o Generalinis komitetas parengė darbų tvarką, į kurią buvo įtraukta apie 70 klausimų. Dabar pradeda dirbti Asamblėjos komitetai, kurie turi uždavinį parengti pasiūlymus visais iškeltais klausimais.

Ką gi parodė šis Asamblėjos etninės sesijos veiklos laikotarpis, kokie yra jos pirmieji rezultatai?

Pirmiausia reikia pažymėti, kad Suvienuotųjų Tautų Organizacija nėra išbrūsi iš gilios krizės, kurią ji pergyvena dėl tos priežasties, kad tarptautinė reakcija mėgina pažeminti SNO iki vieno iš savo agresyvių politikos svertų vaidmens.

JAV vadovaujamoji valstybių grupė ten veikia ne visuotinės taikos ir saugumo interesams, o savo savanaukiškiems, agresyviems tikslams. Sulipdžiusi iš savo šalininkų tarpo „balsavimo mašiną“, ji sistemingai žlugdo opiausių tarptautinių problemų svarstymą ir teisingą išsprendimą SNO organuose. Tokia „politika“ itin išryškėjo tuo momentu, kai Generalinėje Asamblėjoje vėl iškilo politinės konferencijos Korėjai klausimas. Kaip yra žinoma, dauguma delegacijų ankstesnėje Asamblėjos sesijoje pasidavė amerikinių agresorių diktatui ir priėmė politinės konferencijos klausimu nepatenkinamą nutarimą, pagal kurį konferencija turinti būti organizuojama ydingu dviejų priešišku pusių konferencijos, o ne „apvaliojo stalo“ konferencijos principu. Dar daugiau, nuo dalyvavimo joje yra nušalintos Indija ir kitos neutralios valstybės, gyvybiškai suinteresuotos taikos užtikrinimu Toluosiuose Rytuose. Painformuotos apie šią rezoliuciją liaudies Korėjos ir Kinijos vyriausybės pateikė Suvienuotųjų Tautų Organizacijai savo pasiūlymus, kurių įgyvendinimas sudarytų sąlygas konferencijos sėkmei. Tačiau

tai nėra naudinga amerikiniams ginklų fabrikantiems. Norėdami pateisinti ginklavimosi varžybas ir laulų apipilimą, jie siekia ne tik išsaugoti tarptautinį įtempimą, bet ir dar labiau paaštrinti situaciją. Jie bijo taikos. Kaip tik todėl jie almetė teisingą KLR ir KLDK vyriausybių pasiūlymą. O kai Iaribinė delegacija pareikalavo kad Asamblėja apsvarstyti SNO generalinio sekretoriaus memorandumą apie minėtojo nutarimo dėl politinės konferencijos Korėjai vykdymą, tai su „balsavimo mašinos“ pagalba šis pasiūlymas buvo atmetas.

Dėl tų priežasčių ir tokiais pat metodais reakcinės jėgos atsisakė atkurti įslatymines liaudies Kinijos teises Suvienuotųjų Tautų Organizacijoje — amerikiečiai ir jų sąjungininkai verčiau pasirenka laikyti ten gomindaninės gaujos atstovą.

Tačiau negalima nenurodyti ir kito dabartinei Asamblėjos sesijai būdingo bruožo. Taikos jėgų augimas visame pasaulyje negalėjo nepaveikti eilės delegacijų elgesio Suvienuotųjų Tautų Organizacijoje. Tarybų Sąjungos ir kitų demokratinės stovyklos šalių pasiūlymus dabar plačiau, negu pirma, remia buržuazinių šalių delegacijos. Prieš tarybinį pasiūlymą apsvarstyti Asamblėjoje klausimą „Dėl priemonių naujo pasaulinio karo grėsmėi pašalinimui ir įtempimui tarptautiniuose santykiuose sumažinti“ nedrįso pasisakyti nė vienas agresyvaus bloko atstovas. Švedijos, Islandijos, Sirijos, Egipto ir eilės kitų šalių delegatai kritikavo SNO už tai, kad ji nieko nepadare ginklavimosi varžyboms nutraukti, jie pasisakė prieš reakcijos mėginimus peržiūrėti SNO įstatus, reikalavo padaryti galą kolonijinių tautų pavergimui. Tarybų Sąjunga pasiūlė nuoseklią kovos už taiką programą. Savo didelėje kalboje, pasakytoje rugsėjo 21 d. Asamblėjos plenariniam posėdyje, TSRS delegacijos vadovas A. J. Vyšinskis pateikė rezoliucijos projektą, kuriame siūloma uždrausti atominį bei vandeningą ginklų ir kitas masinio

naikinimo ginklų rūšis ir sumažinti apsiginklavimą. Jis pateikė pareiškimo Generalinės Asamblėjos vardu projektą, kuriame sakoma, kad karinių bazių steigimas užsienio valstybių teritorijoje didina naujo pasaulinio karo grėsmę. Pareiškimo projekte taip pat smerkiama karinė propaganda.

Generalinės Asamblėjos VIII sesija vos prasidėjo, tačiau jos darbas jau liudija, kad laiko jėgos stiprėja, lapdomos rimta kliūtimi reakcijos ir agresijos kelyje.

JAV suokalbis su Ispanijos fašistais

JAV valstybinis departamentas (užsienio reikalų ministerija) šiomis dienomis oficialiai paskelbė, kad tarp Jungtinių Valstybių ir fašistinės Ispanijos sudarytas karinis susitarimas. Pagal tą susitarimą Amerikos kariuomenai suteikiama plati teisė steigti Ispanijos žemėje savo oro ir jūrų bazes, laikyti jose savo įgulas, vykdyti iš t bazių karinius veiksmus. O mainais JAV suteikia Ispanijai „pagalbą“: skiria fašistinei Franko kikai 226 milijonus dolerių, kurie pilnutinai turi būti sunaudoti kariniams pasirengimams.

Tuo būdu Franko, vakarykštis Hitlerio ir Musolinio sąjungininkas, Ispany tautos budelis, dabar yra amerikinių agresorių sąjungininkas. Šios sąjungos sudarymas dar kartą rodo, kad Amerikos imperializmas, kovodamas už pasaulinį viešpatavimą, nesišlykšti jokioms priemonėms.

Amerikinių agresorių suokalbis su Ispanijos fašistais savo ašmenimis yra nukreiptas visų pirma prieš taikos ir demokratijos stovyklos šalis. Tačiau jis sudaro nemažesnę grėsmę ir JAV „sąjungininkams“, ypač Anglijai. Nuo dabar ji netenka savo kontrolės vakariniam jėgumui į Viduržemio jūrą.

Naujoji amerikinių agresorių grėsmė taikai sukelia visų taikingųjų tautų pasipiktinimą ir protestą. Visų šalių tautos dar ryžtingiau kovos prieš nusikalstamus karo kursytojų planus.

I. Artimovas

Neseniai Vietnamo vyriausybė vienoje Siaurės Vietnamo karinių zonų paleido didelę grupę karo belaisvių. Karo belaisviai pasiuntė laiškus prezidentui Ho Ši Minui, kuriuose jam išreiškė savo dėkingumą. Nuo t r a u k o j e: grupė paleistų prancūzų kareivių prisiekia kovoti už taiką, prieš imperialistinį karą Vietname.

TASS'o spaudos klišė.

Redaktorius A. STAŠYS